

[Carsten Andersen]

fundsudvikling, for planlægning og samfundsudvikling foregår jo centralt. Det foregår ikke decentralt i den enkelte lille kommune. Derfor er det jo rimeligt, at det er nogle ting, som foregår centralt.

Jeg har forstået, at socialministeren er kommet med en slags afværgedagsorden, idet socialministeren har nedsat et ministerielt udvalg og et embedsmandsudvalg, som skal løse disse ting. O.k. Jeg må bøje mig for at blive overhalet på denne måde, men jeg beklager, at noget er gået tabt, fordi et centralt børne- og ungdomsråd kunne arbejde mere selvstændigt og også mere kritisk over for ministeren og de politiske forsamlinger. Det kunne komme med nogle udspil og være mere udfarende, end det ministerielle udvalg kan være.

Når ministeren så beskriver det ministerielle tværgående udvalg – det er altså ministre, der skal sidde der – ved vi godt, at ministre jo ikke har overflod af tid og heller ikke bruger alt for megen tid på disse ting. Det vil blive en løben ind og ud ad dørene. Det er embedsmændene, der laver et oplæg til ministeren, som så siger, at det lyder godt, eller at det ikke er i overensstemmelse med vores politik, og i øvrigt koster det for mange kroner – så er det ud igen. Det bliver ikke noget udspil. Jeg er spændt på at se kommissoriet for ministerens tværgående udvalg og for embedsmandsudvalget, og jeg vil da vende tilbage til det gang på gang.

Derefter bliver der sagt, at man ikke kan lovgive om bestemte modeller og om sådanne ting. Kunne vi ikke godt pille det ud af diskussionen, for vi kan selvfølgelig lovgive om det. Vi kan da lovgive om længden på tændstikker, hvis Folketinget vil, det er et spørgsmål om politisk vilje. Derfor er det noget pladder at sige, vi ikke kan lovgive; hvis vi ikke vil, så lad os sige det.

Så er der argumentet om kommunernes eget skøn. Vi har fra SFs side lagt vægt på, at kommunerne selv kunne vurdere. Det, der kunne være generende for kommunerne, var, at der fandtes et børne- og ungdomsråd, som sagde: hvad med at gøre disse ting? Det står i forslaget, at de kan tage initiativ til at rejse en debat i en kommune. Det er der måske mange socialdemokratiske og venstre- og konservative kommunalpolitikere som vil føle generende.

(413)

Fru Jytte Andersen var inde på, at det var bureaukratisk. Jeg vil meget gerne retledes om i udvalget, hvor det bureaukratiske er. Jeg vil ikke kaldes for bureaukrat. Det har jeg skældt for mange bureaukrater ud til, så den vil jeg ikke have hængende på mig. Jeg har sammen med de øvrige kammarater i SF gjort mig umage for at få afbureaukratiseret dette. Det skal ikke være bureaukratisk.

Jeg kan være enig i det, der er sagt om finansieringen, hvis det er Læsø Kommune, som måske har seks unge. Der kan man fastsætte minimumstakster og maksimumstakster, for at træerne ikke skal gro helt ind i himlen.

Ideen om børn- og ungdomsteamet er, at man kunne prøve at få koordineret og samlet diskussionerne om aktiviteterne i kommunerne. Det er nogle af de intentioner, som Socialstyrelsen i, nu kan jeg ikke lige huske, hvad det var for en beskrivelse af reformer i ungdomsarbejdet, meget klart har beskrevet, og det er faktisk Socialstyrelsens og altså Socialministeriets egen idé, som vi har taget.

Jeg havde forventet at få meget mere ballade over mit forslag, fordi jeg havde hørt, at nu skulle der ikke oprettes en ny institution til, hr. Helge Adam Møller. Derfor har vi skrevet i bemærkningerne, at hvor funktionerne fungerer, skal man prøve enten at pille ting ud eller lægge ting sammen for ikke at få en ny institution ovenpå. SF skal ikke have påklippet, at vi bare er interesseret i at have institutioner på institutioner på institutioner. Vi vil godt være med til at nedlægge institutioner for at få mere tidssvarende institutioner op at stå.

Jeg har sagt om et centralt råd, at det ikke skal varetage børns og unges interesser, men sætte en diskussion i gang. De, der er i stand til at komme med nogle gode ideer, skal selvfølgelig gå ind i det.

Jeg vil spørge fru Hanne Severinsen, hvad hun mener, når hun klandrer forslaget for at være for velorganiseret, og senere fremhæver, at der er nogle børne- og ungdomsråd rundt omkring, der fungerer, fordi de er organiseret. Hvad vil fru Hanne Severinsen? Her kommer et forslag, hvori der er lagt nogle rammer, som tingene kan fungere inden for, og det er noget skidt. Så peger fru Hanne Severinsen på, at ude omkring er der ting, som fungerer godt, fordi det har nogle rammer. Jeg kan godt forstå det generende i, at man kommer med nogle gode rammer til